07/07/2024

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Β’ Ματθαίου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Β΄ Ματθαίου: Μτθ. δ΄ 18-23 (07-07-2024)

Αρχιμ. Επιφανίου Παπαντωνίου

Πρωτότυπο Κείμενο

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ ᾽Ιησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ ᾽Ανδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, ᾽Ιάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ᾽Ιωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν

αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Νεοελληνική Απόδοση

Καθώς ο Ιησούς περιπατούσε στην όχθη της λίμνης της Γαλιλαίας, είδε δύο αδέλφια, τον Σίμωνα, που τον έλεγαν και Πέτρο, και τον αδελφό του τον Ανδρέα, να ρίχνουν τα δίχτυα στη λίμνη, γιατί ήταν ψαράδες. «Ακολουθήστε με», τους λέει «και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων». Κι αυτοί αμέσως άφησαν τα δίχτυα και τον ακολούθησαν. Προχωρώντας πιο πέρα από κεί, είδε δύο άλλους αδελφούς, τον Ιάκωβο, γιο του Ζεβεδαίου, και τον αδελφό του τον Ιωάννη. Βρίσκονταν στο ψαροκάϊκο μαζί με τον πατέρα τους τον Ζεβεδαίο και τακτοποιούσαν τα δίχτυά τους. Τους κάλεσε κι αυτοί άφησαν αμέσως το καΐκι και τον πατέρα τους και τον ακολούθησαν. Ο Ιησούς περιόδευε όλη την Γαλιλαία. Δίδασκε στις συναγωγές τους, κήρυττε το χαρμόσυνο μήνυμα για τον ερχομό της βασιλείας του Θεού και γιάτρευε τους ανθρώπους από κάθε ασθένεια και κάθε αδυναμία.

Η κλήση του Θεού και η ελευθερία του ανθρώπου

Με τη σημερινή ευαγγελική περικοπή μεταφερόμαστε νοερά στην Γαλιλαία και στην αρχή της δημόσιας δράσης του Χριστού. Στην ηλικία των τριάντα χρονών, μετά το βάπτισμα και μετά τους πειρασμούς και αφού συνελήφθη ο Ιωάννης ο Πρόδρομος, ο Ιησούς ήρθε στην Γαλιλαία. Εκεί κάλεσε τους πρώτους μαθητές του, τους δύο αδελφούς Πέτρο και Ανδρέα και τους άλλους δύο αδελφούς Ιάκωβο και Ιωάννη. Η ανταπόκριση ήταν άμεση. «Οι δε αφέντες άπαντα ηκολούθησαν αυτώ». Εκεί «παρά την θάλασσα της Γαλιλαίας», αρχίζει να θεμελιώνεται η Εκκλησία, εκεί σπέρνεται ο κόκκος του σινάπεως, για να γίνει «δένδρο μέγα» και να απλώσει τα κλαδιά του σε όλη την οικουμένη.

Ο Ανδρέας και ο Ιωάννης λόγω του ότι υπήρξαν νωρίτερα μαθητές του Τιμίου Προδρόμου, είχαν το πνευματικό υπόβαθρο αλλά και τις σχετικές πληροφορίες από τον δάσκαλο τους, ώστε να ακολουθήσουν αυτόν που ο ίδιος βάπτισε στον Ιορδάνη. Γι’ αυτό και ανταποκρίθηκαν αμέσως στο κάλεσμα του Χριστού, παρά το γεγονός ότι δεν τον γνώριζαν προσωπικά και τόσο καλά. Αποδέχθηκαν με χαρά να γίνουν μαθητές ενός άλλου διδασκάλου, γιατί ήταν έτοιμοι να κληθούν,

παράλληλα είχαν και τη δική τους διάθεση αναζήτησης ενώ αποτελούσε εχέγγυο η διαβεβαίωση του Προδρόμου για τον μεσσιανικό χαρακτήρα του προσώπου του Ιησού. Παρά το γεγονός ότι είχαν υπό την κατοχή τους πλοιάρια και ως συνέταιροι πιθανόν να βρίσκονταν σε καλή οικονομική κατάσταση, τα δύο ζεύγη αδελφών εγκαταλείπουν τους γονείς τους, παραιτούμενοι οικειοθελώς και ομοθυμαδόν από την εργασία τους.

Η κλήση του Χριστού στην πραγματικότητα της σωτηρίας είναι πάντα βαθύτατα προσωπική. Είναι ένα μυστήριο, έργο του θελήματος και της πρόγνωσης του Θεού. «Ουχ υμείς με εξελέξασθε, αλλ’ εγώ εξελεξάμην υμάς» (Ιω. ιε΄16), δεν με διαλέξατε εσείς, αλλά εγώ σας διάλεξα. Αυτό το κάλεσμα απευθύνεται στον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, με διαφορετικό τρόπο αλλά με κοινό σκοπό, τη βασιλεία του Θεού. Όταν ο Θεός μας διαλέγει και μας εκλέγει, όταν Εκείνος μας καλεί, σέβεται την ιδιαιτερότητα της προσωπικότητάς μας. Δεν παραβλέπει το γεγονός ότι ο καθένας από εμάς είναι μοναδικός και ανεπανάληπτος. Γι’ αυτό και δεν καταργεί την ελευθερία μας, δεν μας ισοπεδώνει και δεν μας εξισώνει, γιατί η χάρη του Θεού δεν κατασκευάζει πανομοιότυπους αγίους. Μέσα στο μυστήριο της Εκκλησίας καλούμαστε να χωρέσουμε όλοι, κλειστοί και ανοιχτοί τύποι χαρακτήρων, πρόσχαροι και σοβαροί, επιεικείς και αυστηροί, ευαίσθητοι και δυναμικοί, όποιοι και αν είμαστε εμείς, όποιοι και αν είναι οι άλλοι οι διαφορετικοί από εμάς.

Καλώντας τους να τον ακολουθήσουν δεν τους απέσπασε από την εργασία τους για μια εύκολη και ανέμελη ζωή, αλλά τους ανέθεσε κάποια ανώτερη, σπουδαιότερη και πνευματική πλέον εργασία. Από τον βυθό της θάλασσας, τους οδήγησε στη θάλασσα της κοινωνίας και, αντί για ψαράδες του θαλασσινού νερού, τους ανέδειξε ψαράδες ανθρώπων.
Πολύ μεγάλη και τεράστια η διαφορά μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης εργασίας. Για το ψάρεμα της θάλασσας χρειάζεται να ξέρεις την τέχνη της αλιείας, να έχεις ευνοϊκούς καιρούς και μεγάλη υπομονή. Το ψάρεμα όμως των ανθρώπων θέλει μεγαλύτερα και ανώτερα προσόντα, αγιοπνευματικά προσόντα και χαρίσματα.

Η προθυμία και η αυταπάρνηση βασικά γνωρίσματα του χριστιανού

Το ερώτημα που προκύπτει μέσα από το σημερινό ευαγγέλιο είναι εάν εμείς δείχνουμε τέτοια αυταπάρνηση και προθυμία στην κλήση του Θεού. Γιατί ο Κύριος μας καλεί και εμάς, όπως ακριβώς και τους τέσσερεις ψαράδες. Μας ζητά να εγκαταλείψουμε τα πάντα και να τον ακολουθήσουμε. Ζητά να εγκαταλείψουμε τα πάθη μας, το αμαρτωλό θέλημά μας, τον αμαρτωλό εαυτό μας και να στραφούμε

με αποφασιστικότητα προς αυτόν. Η στροφή μας προς τον Χριστό αφορά στη μετάνοια και στη συνειδητή τήρηση του θελήματός του. Η δε κλήση του Χριστού γίνεται με τον ανάλογο με την εποχή μας τρόπο· με τη φωνή των Πνευματικών μας πατέρων, τις συμβουλές και τις νουθεσίες τους, την Αγία Γραφή, τους λόγους των πνευματικών ανθρώπων και τα κηρύγματα στην Εκκλησία. Και εμείς αντίστοιχα ακολουθούμε τον Χριστό με τον ανάλογο τρόπο· πολεμούμε τα πάθη και τις αδυναμίες μας, αγωνιζόμαστε ενάντια στα ελαττώματά μας, καλλιεργούμε τις αρετές, κάνουμε έργα αγάπης και φιλανθρωπίας, προσφέρουμε σε όσους έχουν ανάγκη την πνευματική η υλική μας στήριξη και συνδρομή.

Το πνεύμα της προσφοράς και της θυσίας αποτελεί το θεμέλιο της χριστιανικής ζωής. Αντίθετα αυτό που την αλλοιώνει και την αναιρεί είναι ο ατομισμός, η εγωπάθεια, η τρυφή και η καλοπέραση. Ο λόγος του Κυρίου για το θέμα αυτό είναι ξεκάθαρος « Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι (Ματθ ιστ΄24). Αυτό μας υποδεικνύει σήμερα το παράδειγμα των μαθητών του Κυρίου.